



GLE DAMO • Newyorški muzikal *Zadnjih pet let* so na oder postavili tržaško-novogoriški ustvarjalci

Prepevata ubrano, ljubita se razglašeno

Ob valentinovem v tržaškem teatru niso postregli s kako pocukrano ljubezensko veseloigro, ampak s tako trpkim kakor humornim muzikalom *Zadnjih pet let*. Na oder so ga postavili domači, tržaško-goriški gledališki in glasbeni ustvarjalci.

• ANDRAŽ GOMBAČ

Koprodukcija Slovenskega stalnega gledališča Trst, Slovenskega narodnega gledališča Nova Gorica in Glasbene matice Furlanije-Juljske krajine je krst doživela na malem odru tržaškega teatra, ki ga zapolnijo petje, glasba in čustva, vse troje v zelo širokem razponu.

Offbroadwayski komornim muzikal *Zadnjih pet let* (The Last Five Years), ki ga je Jason Robert Brown leta 2001 zasnoval na lastnih izkušnjah s propadlim zakonom, je poslovenil Janez Usenik, v domišljeni in natančni režiji Jasmin Kovic iz Števerjana pa sta enakovredni vlogi upodobila že preverjena odrska partnerja in tržaška rojaka, Patrizia Jurinčič Finžgar iz novogoriškega ansambla in Danijel Malalan, umetniški koordinator tržaškega gledališča.

Uro in pol dolga predstava, v kateri igralca komaj kaj govorita, skoraj vse zapojeta, se godi v New Yorku, lepo portretiranem v enem od songov z omembami mestnih znamenitosti, pa tudi Lennona in Seinfelda.

V umetniški metropoli skušata skupaj zaživeti igralka Cathy in pisatelj Jamie. Njena pojoča pripoved v muzikalu teče vzvratno, od grenkega razhoda proti vzhicnemu srečanju, medtem ko gre njegova štorija sočasno - oba igralca sta vseskozi na odru - naprej oziroma navzdol, od razcveta ljubezni proti njenemu koncu. Pred gledalci se vrstijo

najrazličnejši utrinki z divje amplitude njune skupne poti, pripovedni liniji pa se stakneta le v prizoru poroke.

Tudi sicer je bilo skupnega bolj malo, se izkaže - on se hitro uveljavi kot pisatelj, že romanekski prvenec *Ona* je takojšnja uspešnica, medtem ko se njena kariera kar noče začeti. Vleče ju narazen, proti neizbežnemu razhodu ...

Ni tako grenko, kot zveni - dogajanje dobrodošlo obogati in poživi že razgibana scenografija, za katero je poskrbela Giulia Bellè, tudi kostumografinja. Obnesejo se rekviziti, od lučk do zrcal in lestvi, igralca pa se ne

izkažeta le s petjem, ampak tudi z duhovitimi drobci in komičnima prizoroma - on z vihranjem skozi občinstvo, ona z nerodnim in živčnim prizadevanjem, da bi na avdiciji dobila vlogo.

Nekaj težav utegne povzročati le kronološka zmešnjava v besedilu, ki mu je včasih težko slediti. Tudi zaradi izvrstne, zelo raznolike, na trenutke skoraj premočne žive glasbe, ki je vse prej kot zvočna kulisa: kolege izza pianina vodi Andrejka Možina, igrajo violinist Sebastiano Frattini, čelista Irene Ferro-Casagrande in Mariano Bulligan, kitarist Matteo Bognolo in basist Luca Emanuele Amatruda. •



V *Zadnjih petih letih* ob spremljavi izvrstnih glasbenikov zapojeta Patrizia Jurinčič Finžgar iz novogoriškega in Danijel Malalan iz tržaškega gledališča.

FOTO: LUCA QUAIA